

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30Nt/74/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113010603
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2113010603.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a prísediacich Márie Kramárovej a Ing. Miloslava Lipovského, v trestnej veci ods. U. U., o žiadosti odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí dňa 30.5.2013 takto

rozhodol:

I. Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku súd povoľuje obnovu konania, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 6T/10/2008 a ktoré bolo ukončené rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.1.2009 č.k. 6T/10/2008-693 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.10.2009 sp. zn. 3To/30/2009 a zároveň zrušuje výroky o trestoch uložených odsúdenému uvedeným rozsudkom, ako i výrok, ktorým v uvedenom rozsudku súd zrušil trestné rozkazy Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/23/2006 zo dňa 6.10.2006 a sp. zn. 2T/122/2007 zo dňa 17.10.2007 vo výroku o treste. Zároveň súd zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušené výroky o trestoch, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

II. Podľa § 398 ods. 3 Trestného poriadku súd prerušuje odsúdenému U. U.Q.U., nar. XX.X.XXXX výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.1.2009 č.k. 6T/10/2008-693 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.10.2009 sp. zn. 3To/30/2009 v trvaní 6 rokov 5 mesiacov so zaradením na výkon trestu do I. NVS.

odôvodnenie:

Vo výroku uvedeným rozhodnutím tunajšieho súdu bol odsúdený U. U. právoplatne uznaný za vinného zo spáchania trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, za ktorý bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov 5 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do I. NVS.

Odsúdený podal na tunajšom súde žiadosť o povolenie obnovy konania, ktoré odôvodnil poukazom na nález ústavného súdu zo dňa 28.11.2012 sp.zn. PL.US 106/2011, ktorým súd zrušil asperačnú zásadu. Podľa názoru odsúdeného bol podľa tejto zásady odsúdený protiústavne a žiada v obnovenom konaní o uloženie nižšieho trestu. Prokurátor navrhol návrh zamietnuť.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia

súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 395 Trestného poriadku obnova konania v neprospech obvineného je vylúčená, ak

- a) trestnosť činu zanikla,
- b) sa na trest vzťahuje amnestia prezidenta Slovenskej republiky,
- c) obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho

Podľa § 396 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku

- 1) Obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.
- 3) V prospech obvineného môžu návrh na povolenie obnovy konania podať okrem obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie. Ak by tak mohli urobiť i proti vôli obvineného, môžu proti jeho vôli podať i návrh na povolenie obnovy konania. Taký návrh môžu urobiť aj po smrti obvineného.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523394'&ucin-k-dni='22.12.2011'>.

Podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 389 ods. 3 Trestného poriadku ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania v prospech obvineného, môže súd vzhľadom na povahu skutočností a dôkazov, ktoré novo vyšli najavo, odložiť alebo prerušiť výkon trestu, právoplatne uloženého v pôvodnom konaní.

Po preskúmaní podaného návrhu súd zistil, že návrh na obnovu konania podal odsúdený, ktorý je na podanie takéhoto návrhu oprávnenou osobou, návrh smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého je prípustná obnova konania a zároveň nie je obnova konania vylúčená podľa § 395 Trestného poriadku; sú teda splnené formálne predpoklady na meritórne rozhodnutie o žiadosti odsúdeného.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. novembra 2012 sp.zn. PL. ÚS 106/2011-85 súd takto rozhodol: V § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky Ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. b) a c), aj s inými zákonmi, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. d), aj s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

Od okamihu vyhlásenia nálezu ústavného súdu v Zbierke zákonov SR (21.12.2012) stratila citovaná časť ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona účinnosť.

V čase podania návrhu na obnovu konania teda existovala nová skutočnosť, neznáma súdu v čase, keď rozhodoval o vyššie uvedenom treste pre odsúdeného, pričom touto je práve vyššie citovaný nález ústavného súdu, ktorý okamihom jeho vyhlásenia spôsobil zmenu právnej normy, ktorou sa súd riadil pri ukladaní trestu. Tým je naplnený prvý predpoklad na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods.

1 Trestného poriadku. Ďalším predpokladom na povolenie obnovy konania je, že táto nová skutočnosť alebo dôkaz by mohli sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi

- odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo
- vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo
- uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo
- vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd je toho názoru, že oba uvedené predpoklady, teda 1. existencia novej, skôr neznámej skutočnosti alebo dôkazu a 2. spôsobilosť tejto novej skutočnosti alebo dôkazu privodiť iné rozhodnutie o vine alebo (zostručnene) iné rozhodnutie o treste, musia byť súčasne splnené na to, aby bolo možné vyhovieť návrhu na povolenie obnovy konania. Súd sa nestotožňuje s názorom, podľa ktorého je potrebné návrhu vyhovieť na základe znenia ust. § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov podľa ktorého, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku. Citované ustanovenie zákona č. 38/1993 Z.z. je potrebné vykladať v súvislosti s ustanoveniami tretieho oddielu ôsmej hlavy Trestného poriadku upravujúcimi obnovu konania, keď tento zákona nie je vo vzťahu k Trestnému poriadku špeciálnym predpisom, ktorého použitie by malo prednosť pred ustanoveniami Trestného poriadku. Navyiac, uvedené ustanovenie zákona č. 38/1993 Z.z. je účinné od 22.12.1995, pričom predmetné ustanovenia Trestného poriadku, upravujúce podmienky povolenia obnovy konania sú účinné od 1.1.2006. Ustanovenia Trestného poriadku sú tak vo vzťahu k ustanoveniam zákona č. 38/1993 Z.z. zákonom novším, oba právne predpisy sú rovnakej právnej sily a preto je potrebné pri úvahe o vzájomnom vzťahu týchto dvoch noriem uplatniť princíp *lex posterior derogat legi priori* (t.j. ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov <http://sk.wikipedia.org/wiki/Pr%C3%A1vny_predpis>, alebo dvoch rôznych verzií toho istého právneho predpisu, prednosť má neskoršie, novšie ustanovenie).

Riadiac sa uvedenými úvahami súd skúmal, či sú naplnené oba vyššie uvedené predpoklady na povolenie obnovy konania.

Z vyššie uvedených alternatív v tomto konkrétnom trestnom konaní vedenom proti odsúdenému prichádza do úvahy tá, podľa ktorej by v prípadnom obnovenom konaní strata účinnosti časti ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona mohla privodiť odsúdenému priaznivejšie rozhodnutie o treste. Súd teda skúmal, aký trest by odsúdenému mohol byť uložený v obnovenom trestnom konaní a či pri porovnaní takéhoto do úvahy pripadajúceho „nového“ trestu s pôvodne uloženým trestom existuje zrejmy nepomer k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa.

Obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 5 mesiacov s použitím tzv. asperačnej zásady.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21.12.2012 súd ukladal odsúdenému súhrnný trest odňatia slobody vo zvýšenej trestnej sadzbe 6 rokov a 4 mesiace až 10 rokov a 8 mesiacov.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom v čase vydania tohto uznesenia by súd v obnovenom konaní mohol odsúdenému uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo zvýšenej trestnej sadzbe 2 roky až 10 rokov a 8 mesiacov. Polovica tejto trestnej sadzby je 6 rokov 4 mesiace.

Pri riešení otázky, uloženie akého trestu by prichádzalo v obnovenom konaní do úvahy súd bral ne zreteľ najmä osobu páchateľa a okolnosti spáchania trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že pred odsúdením, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania bol jedenkrát súdne trestaný (ak vezmeme do úvahy, že ukladaný súhrnný trest zároveň zruší predchádzajúce dve rozhodnutia v časti o treste, ktorými bo uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia). Predchádzajúce odsúdenie bolo za trestný čin nedbanlivostného ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. V obnovenom konaní by mohol byť odsúdenému uložený trest odňatia slobody v trestnej sadzbe, ktorej dolná hranica je o 4 roky a 4 mesiace nižšia ako dolná hranica trestnej sadzby, ktorá bola platná pri rozhodovaní o treste v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozsudku. S prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a pomery páchateľa, možno dôvodne predpokladať i uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby. Za takýchto okolností možno teda očakávať i uloženie miernejšieho súhrnného trestu

odňatia slobody ako bol trest uložený v napadnutom rozhodnutí. V tomto však súd považuje za potrebné zdôrazniť, že jeho úvaha o treste vyslovená v predchádzajúcich vetách nie je po prípadnom povolení obnovy konania žiadnym spôsobom záväzná pre súd nanovo rozhodujúci o treste.

Na základe uvedených skutočností súd návrhu odsúdeného vyhovel, povolil obnovu konania a zrušil výrok o treste, ktorého sa dôvody povolenia obnovy konania týkajú a zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušený výrok o treste, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Ku dňu rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený vykonal z uloženého trestu viac ako 3 roky a 3 mesiace. Vzhľadom na výšku dolnej hranice trestnej sadzby, ktorá je nižšia ako dosiaľ vykonaná časť trestu a možnosť uloženia trestu v dolnej polovici trestnej sadzby, súd rozhodol i o prerušení výkonu trestu odňatia slobody, vo vzťahu ku ktorému bola povolená obnovu konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať troch dní od oznámenia uznesenia cestou Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia.